

Posudek vedoucího bakalářské práce

Petra Valenty

Zámek Třeboň za posledních Rožmberků

Bakalářská práce Petra Valenty se zabývá renesanční stavební fází třeboňského zámku za Viléma z Rožmberku a jeho bratra a posledního člena rodu Petra Voka. Práce je členěna do tří kapitol s úvodem a závěrem a je doplněná bibliografií a obrazovou přílohou. Volba námětu bakalářské práce byla ovlivněna osobním vztahem autora k lokalitě a jeho záměrem bylo představit stavbu v její současné podobě, doložit její vzhled na počátku 17. století a zasadit ji do kontextu stavebnické činnosti posledních majitelů Pánů z Růže. Zájem autora se koncentruje především na tzv. Horní zámek a autor si klade i otázku o účelu jeho přestavby.

V první kapitole bakalářské práce Petr Valenta představí aktuální stavební situaci zámeckého areálu a zaměří se na popis dispozice a fasád obytného jádra stavby. S ohledem na normovaný rozsah bakalářské práce nechává stranou renesanční budovy někdejší knihovny, obrazárny a tzv. Dlouhou chodbu.

Logickým navázáním na popis je i stavební historie zámku, jehož nejstarší stavební fáze se datuje do druhé poloviny 13. století, kdy v Třeboni vznikla vodní tvrz za bratrů Oldřicha a Jana z Rožmberku. Historii tvrze a pozdějšího zámku vidí autor i v souvislosti s rozvojem poddanského městečka Třeboně.

V pojednání o stavebních zásazích do stavby rožmberských stavebníků se čtenář dozví o přestavbě a rozšiřování zámku za Viléma a Petra Voka, přičemž název této kapitoly je poněkud zavádějící. Rožmberci byli přece stavebníky i předcházejících stavebních fází.

S odkazem na monografickou literaturu o zámku a stavebně historický průzkum z roku 2003 přináší autor dostupné informace o stavbě a jejím vybavení a historické zprávy konfrontuje z dobovými vyobrazení. (Zde by si posuzovatel práce přál, aby v obrazové příloze byly tyto ikonografické pomůcky opatřeny pro lepší orientaci chronologickými údaji.)

Stavební monografie se nevyhne logicky ani pojednání o tvůrcích stavby, pro kterou se v této stavební fázi zámku nabízí trojice vlašských mistrů Antonia Ericera, Baltazara Maggia a Domenica Comettu z Eckthurnu. Při nedostatku písemných pramenů a s přihlédnutím k nedosti průkazným slohovým znakům

architektonického instrumentáře se nedoporučuje vynášet definitivní soudy o podílu Ericera a Cometty na stavbě z poslední třetiny 16. století.

Na základě slohové kritiky kuželek dvorní arkády a schodiště a komparací s analogickými detaily tzv. Malé arkády jindřichohradeckého zámku se však autorovi daří přesvědčivě rozlišit podíl staršího Ericera a mladšího Cometty.

Druhá kapitola bakalářské práce Petra Valenty přináší profily obou stavebníků Viléma z Rožmberka a Petra Voka. Starší Vilém je představen jako stavebník jednak třeboňského zámku v letech 1565-1571, jednak krumlovské zámecké rezidence, pražského paláce na Hradě a především však vodního zámečku Kratochvíle u Netolic.

Vedle reprezentačních staveb nezanedbával Vilém ani svoje povinnosti tzv. „Hausvatera“ a na svých panstvích realizoval a podporoval celou řadu staveb hospodářské a komunální infrastruktury.

V návaznosti na stavebnický profil Viléma nabízí Petr Valenta i jeho medailon šlechtice, politika a vladaře rožmberského domu. (Zde by se nicméně nabízelo v textu tuto část bakalářské práce přesunout před pojednání o Vilémovi jako stavebníkovi.) Konsekventním pokračováním je pak úvaha o smyslu a důvodech Vilémových stavebních úprav třeboňského zámku, nakolik tento nepatřil k jeho preferovaným objektům.

Tak jako Vilém, tak i Petr Vok je prezentován ve své roli jako stavebník a mladší bratr s odlišným náboženským vyznáním a poněkud odlišnými předpoklady pro rozvoj jeho názorů a naturelu. Zatímco katolík Vilém inklinoval ke kultuře „italianity“, jeho bratr mohl být více ovlivněn frankofilní kulturou protestantského Nizozemí a Anglie.

Bibliografii bakalářské práce Petra Valenty lze snad vytknout chybějící odborná pojednání o renesanční architektuře v Čechách, eventuelně ve střední Evropě. Obrazová příloha je kvalitní a s dostačujícím rozlišením, ačkoliv by čtenář ocenil u některých fotografií pro lepší čitelnost zvětšený formát.

Škoda, že ve své bakalářské práci nemohl Petr Valenta z objemových důvodů zúročit své zkušenosti z bohatých odborných knihoven Vídně a stavbu třeboňského zámku zařadit do širšího kontextu renesanční architektury ve Střední Evropě. Z marginálních připomínek k textu bakalářské práce uvádím drobné nedostatky v používání termínů a jmen (sgrafito není femininum a vydavatelka Břežanových kronik se nejmenuje Kubínová, ale Kubíková).

Bakalářskou práci Petra Valenty doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou „výborně“.

9. 6. 2015

Petr Fidler

